

Cano

— erdal-soylem · 30 Ekim 2009

Gözyaşım kendinden akar.
Dertlerim var katar katar...
Benim bu halimden anlayanmı var.
Beni sensiz koyup gittin cano.

Neyleyim ben sensiz İstanbul'u
Köşe,bucağı hasretin dolu
Böyle ayrılmazmış hiç bir allah kullu
Ardından devi bırakıp gittin cano

Senle ne kombasta hayatım vardı
Dört mevsimim bahar her günüm bayramdı
Kim canom kim kim aklını aldı
Beni bir bilmeze satıp gittin cano

Ben sana ömrümü mü vermedim
Peşinden muş'tan İstanbul'amı gelmedim
Cano ben seni senden çok sevdim
Hiç mi sevdiğimi anlamadın çekip gittin cano.

ERDAL SÖYLEMEZ